

LENA HILLS

SERIA
PĂCATUL CAPITAL

KENAN

Bookzone
BUCUREȘTI, 2021

LUNA IUNIE

Desfrânatul Domnului

— Kenan, omule! strigă Roy în direcția mea, iar eu îmi întorc amuzat privirea peste umăr.

Serena își dă ochii peste cap, ceea ce mă face să rânjesc și să îi strâng cu putere talia în palmă. Îmi apropii chipul de al ei, iar în următorul moment îi prind buza inferioară între dinți, asemenea unei menghine. Un scâncet de plăcere îi părăsește buzele, ceea ce mă face să îi lovesc pe furiș fundul și să îi arunc o privire sfredelitoare.

— Ne vedem diseară la *Guest House*? spune Roy când ajunge, într-un final, în dreptul nostru.

— Evident. Când am lipsit eu? zic și încep să râd ușor, imediat după ce ne batem palmele și ieșim din școală.

Astăzi este ultima zi de liceu, dar și prima zi de vară, iar mie, sincer să fiu, nu îmi pasă de nimic altceva în afară de distracția de care o să am parte în aceste trei luni, înainte să începă facultatea. Deși cea din urmă pare cea mai intrigantă datorită tuturor studentelor care vor fi acolo.

– Am o idee, murmură Serena de îndată ce Roy se îndepărtează, iar eu mă opresc și mă rotesc pe călcâie, astfel încât pieptul să îmi fie lipit de al ei.

Alura zveltă a blondinei m-a pus pe jar încă din primul an de liceu. Adoram faptul că era o femeie pe măsura mea și nu una de un metru cincizeci. Am urât mereu femeile scunde.

– Ce idee, iubito? șoptesc gutural, în timp ce îmi cobor chipul spre scobitura gâtului ei, unde plasez câteva săruturi umede.

– Vino după mine, spune și îmi cuprinde palma mare într-a sa.

Mă încrunt ușor, confuz în legătură cu ce avea să se întâmple. Picioarele sale lungi încep să se miște din ce în ce mai repede, iar fusta mult prea scurtă lasă la vedere linia senzațională dintre fund și coapsele pline.

– Ce facem aici? spun, atunci când deschide ușa de la vestiarele băieților și își întoarce privirea spre mine.

Își trage plină de senzualitate maioul peste cap, iar eu îmi mușc cu putere buza inferioară la vederea curburilor perfecte ale sânilor ei. Văd cum zâmbește provocator și îmi prinde brațele cu delicatețe, ghidându-mă astfel spre rândurile de dulapuri ale vestiarului. Mă împinge cu ambele mâini, iar acum spatele mi-e lipit de metalul rece. În momentul în care îmi trec limba peste buze, Serena se apropie fulgerător de mine și șoptește suav:

– Vreau ca ultima ta amintire în calitate de căpitan al echipei de fotbal să fie asta.

Mâinile sale se îndreaptă spre blugii mei, iar eu nu pot decât să rânjesc asemenea unui diavol la vederea dorinței arzătoare a Serenei. Îmi duc mâna în părul ei și îi înlănțui buzele într-un sărut animalic, prin care reușesc să-i fur un geamăt gutural. Limba mea îi invadează

dominatoare gura, iar în momentul în care degetele sale reușesc să îmi desfacă nasturele blugilor, bărbăția mi se întărește, până în punctul în care spațiul oferit de materialul boxerilor devine mult prea strâmt.

Se desprinde din sărut, după care limba i se lipește de gâtul meu și începe să îmi traseze cerculețe umede pe linia pulsului. Respirația mi se întetește cu fiecare coborâre a buzelor Serenei pe pieptul meu, însă în momentul în care îi simt vârful limbii deasupra beteliei pantalonilor, realizez că o să mă ia dracu' în curând.

Îmi las privirea în jos, astfel încât să o pot admira în toată splendoarea ei și îmi ling buzele pofticios. Degetele ei dibace îmi lasă blugii să cadă până la genunchi, după care înlătură materialul boxerilor și buzele i se curbează într-un zâmbet radiant, atunci când erecția mea este dezgolită. Își ridică privirea spre mine și creează un contact vizual puternic, în timp ce palma sa îmi prinde curbura și începe să se miște de-a lungul întregii sale lungimi.

Buzele ei pline se lipesc încet de vârful umflat, iar în momentul în care gura caldă îl cuprinde pe tot, geamătul meu profund sparge liniștea apăsătoare din vestiar. Chicotul ei inocent mă face să îmi mușc buza și să îmi înfig cu putere degetele în părul ei, îndepărtând-o și făcând-o să-mi cuprindă lungimea încă o dată. Și încă o dată. Și încă o dată.

– Ultima mea amintire, nu-i așa, iubito? mârâi și simt cum mușchii bazinului încep să mi se contracte din ce în ce mai tare.

Serena încearcă să zâmbească și văd cum ochii i se acoperă de lacrimi, ceea ce mă stârnește și mai tare. Încep să fac mișcări rapide de du-te vino înăuntrul gurii sale, iar ea își înfige unghiile cu putere în coapsele mele.

– Vreau să te văd, zic, însă sunt întrerupt de soneria telefonului meu.

Bag rapid mâna în buzunarul gecii și scot telefonul, iar înainte să glisez pentru a răspunde apelului, adaug:

– Vreau să te văd înecându-te în timp ce vorbesc la telefon, iubito, șoptesc, iar ochii Serenei se măresc instantaneu.

Îi fac un semn subtil din privire și las un ultim geamăt să-mi părăsească buzele înainte să răspund apelului.

– Da, tată?

– *Peste două zile vom pleca în tabăra creștină. Tocmai am fost anunțat...*

Imediat după ce realizez spusele tatălui meu, închid apelul, fără să-l mai las să continue, și îmi las mâna să cadă pe lângă corp. Nu îmi vine să cred că întreaga mea erecție s-a dus dracului în mai puțin de treizeci de secunde.

– Futu-i! urlu și îmi trag cu rapiditate boxerii și pantalonii pe mine, după care, fără să-i mai spun vreun cuvânt Serenei, părăsesc vestiarele, iar mai apoi și perimetrul liceului.

Așa deci, dragul meu tată... Tabără creștină? Să vedem ce părere o să aibă colegii tăi preoți despre desfrânatul Domnului, Kenan, îmi spun în sinea mea și rânjesc, doar la gândurile ce încep să-mi învăluie rațiunea.

Tabăra creștină

Muzica religioasă a tatălui meu a reușit să-mi disece fiecare neuron amărât din cap în ultimele patruzeci și cinci de minute. Se dorea a fi liniștitoare, dar nu și pentru mine — în loc de cuviință, puritate și milă, preferam să aud ceva despre indecență și mișcări lascive. *Ceva cu care sunt obișnuit deja.*

– Mai avem doar doi kilometri, mă informează tata, de îndată ce roțile mașinii intră pe un drum plin de pietre de diferite mărimi.

– Minunat. N-ai idee cât de fericite îmi sunt urechile, pufnesc exasperat, iar tata mă lovește prietenește în umăr.

– Te rog, Kenan! Încearcă să vezi partea bună a lucrurilor, spune pe un ton plin de blândețe, însă acest lucru mă irită și mai tare.

Aleg să nu fac o scenă și să continui să îmi pun planul la cale, fără să-i stric tatei entuziasmul. Trag adânc aer în piept, îmi întorc scurt capul spre stânga și observ zâmbetul sincer de pe chipul său. Inima aproape că îmi tresaltă și o ușoară muștrare de conștiință mă lovește în adâncul sufletului, dar până la urmă, de ce mi-ar păsa? Se comportă de parcă perioada *aceea* neagră din viața lui nici n-ar fi existat, iar acum încearcă să facă pe nevinovatul? Nu și cu mine.

De îndată ce tata oprește motorul mașinii, sar de pe scaunul din dreapta după ce deschid portiera. Aerul

fierbinte și sufocant mă lovește frontal, ceea ce mă face să zâmbesc și să îmi ridic privirea spre cer. Razele soarelui se află la apogeul puterii lor, iar acesta este singurul lucru care mă poate face fericit acum.

– Părinte Jeremiah! exclamă o voce pițigăiată din depărtare.

Mă încrunt, în timp ce degetele mele caută nerăbdătoare pachetul de țigări în buzunar și, imediat ce reușesc să scot o țigară, mi-o pun între buze și ocolesc mașina. Îmi arcuiesc o sprânceană când privirea îmi cade asupra unei femei ușor trecute de vârsta a doua, care se hlizește la tatăl meu de parcă ar încerca, într-un oarecare mod, să-i facă avansuri.

Mârâi printre dinți și aprind țigara, după care îmi îndrept pașii spre tata. Poartă o discuție prea personală cu această doamnă, lucru care mă împinge să îmi trântesc brațul pe după umerii lui și să expir tot fumul din plămâni în direcția ei. Doamna minionă tușește delicat, iar tata afișează o grimasă pe chip.

– El este fiul meu, Kenan, spune serios și văd cum evită să mă privească.

– Îmi pare bine să vă cunosc, doamnă...

– Dorothy, spune aceasta într-un final și înghite în sec, atunci când o ațintesc amenințător cu privirea.

Îi ofer cel mai fals zâmbet pe care îl am în dotare, ceea ce o face să se scuze și să se îndepărteze cu pași grăbiți de noi. Tata se întoarce fulgerător spre mine și văd în privirea lui că am dat de dracu'. *Dar cum să dau de mine?!*

– O să discutăm despre asta mai târziu, mârâie printre dinți, după care mă ocolește furios și deschide portbagajul mașinii.

Rânjesc ștregărește în colțul gurii și mai trag un fum puternic în piept. Apuc unul dintre trolere și o geantă de umăr, apoi mă proptesc lângă mașină, privind cu atenție în jur.

De-o parte și de alta suntem înconjurați de cabane mici, iar undeva sub umbra impunătoare a brazilor, se află o clădire ce pare renovată recent, unde câteva fete îmbrăcate în haine care nu m-ar face nici măcar să îmi treacă prin minte ceva fierbinte stau și discută, probabil, despre prostii bisericești.

– Vino, tună tata într-un final, scoțându-mă din transa în care căzusem.

Arunc chiștocul pe jos și calc pe el atunci când picioarele încep să mi se miște în urma tatei. Văd cum ne îndreptăm spre una dintre cabane și strâmb din nas când intrăm. Observ scris deasupra ușii numărul patruzeci și patru și un mic chicot îmi scapă printre buze. Să vedem pe cine o să așez în poziția patruzeci și patru — iar asta ca să mai pun vreodată la îndoială semnele divine!

– Bună, băieți! exclamă tata când se rezeamă lângă geamul pătrat al cabanei, iar eu mă încrunt și îmi arcuiesc o sprânceană când observ alți trei băieți, posibil de vârsta mea, stând pe unul dintre paturi.

Cred că glumești!

– O să stai aici pe tot parcursul verii, fiule. Sunt sigur că o să vă înțelegeți de minune, spune și lasă trolerul negru pe podea, după care îmi zâmbește sfidător și părăsește cabana cu pași repezi.

Atunci când sunetul ușii închise îmi umple timpanele, aproape că înghit în sec și îmi plimb scârbit privirea asupra celor trei aparent colegi de cameră — sau de cabană. Văd cum mă analizează speriați și aproape că

mă cuprinde un hohot de râs atunci când privirea unuia dintre ei se oprește asupra buzelor mele. Dar mă abțin.

– Sper că n-o să-mi dați prea multe bătăi de cap, puștanilor, pufnesc într-un final și mă trântesc nonșalant pe patul de lângă perete.

– Ești fiul părintelui Jeremiah? Întreabă același băiat care părea să-mi soarbă buzele din priviri.

– Bineînțeles, răspund plin de politețe, iar acesta îmi zâmbește cu o inocență debordantă.

– Eu sunt Kyle, iar ei sunt Evan și Peterson, spune el cu entuziasm.

De ce naiba e atât de prietenos? Sau poate că doar încercă să inițieze o conversație, iar eu sunt mult prea morocănos în acest moment pentru a socializa.

– Kenan. Îmi pare bine, răspund și schițez un zâmbet fals pe chip.

– Fiul lui E...

– Enos, da! M-am săturat să aud asta, pufnesc și mă ridic în picioare, după care părăsesc cabana fără să mai spun nimic.

Scot încă o țigară din pachet și o aprind cu repeziciune, așezându-mi-o între buze și trăgând cu poftă primul fum. Sunt sigur că încuiiații de aici m-ar arunca ei înșiși în Iad pentru că îmi murdăresc trupul cu lucrul ispitei, însă puțin îmi pasă de părerea lor — așa cum puțin îmi pasă și de părerea tatei. Întreaga mea vară sau, mai bine spus, ultima mea vară înainte de facultate o să se consume într-o afurisită de tabără creștină, unde se presupune că ar trebui să îmi găsesc liniștea sufletească și să realizez că învățăturile Domnului ar trebui să îmi călăuzească pașii. Dar nu vreau nimic din toate acestea.

Vreau să fiu Kenan. Vreau să fiu cine îmi doresc eu să fiu, fără să fiu îndoctrinat de religie sau de persoanele care consideră că nu îmi trăiesc viața după bunul lor plac. O să trăiesc tot restul vieții după bunul *meu* plac.

Trag ultimele fumuri din țigară și simt cum plămânii mei încep deja să facă tumburi de fericire. Mă sprijin de lemnul dur al cabanei și privesc cu atenție în juru-mi. Mașina tatei e parcată între alte două, ceea ce mă face să concluzionez că aceea s-ar putea să fie parcarele acestui loc.

Până acum, tabăra pare extraordinară din punctul de vedere al amplasamentului. Mereu am iubit locurile din inima naturii, iar acesta este mai mult decât atât. Brazilii înalți și verzi conferă un aer montan spațiului, iar cabanele și lemnul excesiv adaugă un plus de rusticitate. Poate că o să mă simt bine aici. Sau poate nu.

Arunc chiștocul de țigară pe jos și îl calc cu vârful piciorului. Stau câteva momente să mă gândesc dacă să mai aprind încă una, însă oftez profund și îmi îndrept pașii spre centrul taberei. Privesc oarecum deabusolat, dar aleg să merg spre clădirea albă pe care am observat-o încă de la început.

Îmi trec degetele prin păr pentru a-l aranja într-o oarecare măsură, după care inspir adânc și intru în clădire. Uimirea mă cuprinde la fiecare pas pe care îl fac, datorită amenajării interioare mirifice. Pereții sunt albi, iar contrastul dintre aceștia, podeaua de mahon și grinziile de aceeași culoare mă determină să schițez un prim zâmbet sincer de când mă aflu aici. Numeroasele mese din lemn sunt așezate în forma literei *u*, iar în mijlocul acestora se află aproximativ douăzeci și cinci de perne de culoare albastru și roz. Pare o sală de mese, însă nu înțeleg rolul pernelor.

– Cum ți se pare? mă ia tata prin surprindere și aproape că tresar.

Mă rotesc automat și clatin aprobator din cap.

– Arată foarte bine. Îmi place, explic și îmi curbez buzele într-un zâmbet.

– La asta am lucrat tot anul. Nici nu ai idee cât de mândru sunt de tot ce vezi aici, fiule, izbucnește el cu entuziasm și mă apucă pe după umeri, trăgându-mă astfel ușor în jos.

Înălțimea tatei m-a amuzat mereu în comparație cu a mea. Poate că sportul pe care l-am practicat încă de când am pășit pentru prima oară în școală mi-a propulsat întregul corp la aproape un metru și nouăzeci de centimetri, ceea ce îl face pe bătrânul de lângă mine să fie un minion.

– Felicitări pentru ce ai realizat aici, tată. Totul arată impecabil, spun pentru a-i gădila orgoliul și știu că atunci când se întoarce brusc spre mine, încearcă să își dea seama dacă îl iau peste picior sau nu.

– Îmi doresc să nu mă urăști că te-am adus aici, nici nu știi cât de mult, oftează și îmi strânge umărul stâng în palmă.

– Încă nu te urăsc. O să vedem pe parcurs, mint și îi fac cu ochiul, lucru care îl determină să râdă și să își aranjeze mustața cu degetele.

– Așază-te pe una dintre pernele de acolo, spune și indică spre locul care mi-a stârnit deja întrebări. Urmează să ne strângem cu toții să stabilim programul pentru ziua de astăzi, adaugă și îmi zâmbește călduros.

Încuviințez asemenea unui copil ascultător, după care îmi îndrept pașii spre una dintre perne. Mă așez turcește și încep să îmi plimb privirea asupra fiecărui

detaliu din jurul meu, în speranța că timpul va trece mai repede.

Îmi doresc atât de tare să fiu înapoi acasă și să mă distrez până când zorii zilei crapă cerul întunecat al nopții. Îmi doresc să-mi îmbăt creierul cu aburii alcoolului și să îmi distrug mintea cu un *joint* — ultimul lucru fiind totuși posibil, pentru că nu aș fi putut să vin aici fără câteva grame bune și niște pastile de mescalina.

Sunt tras înapoi în realitate când liniștea mormântală din sală este spartă de vocile vioaie ale persoanelor care își fac apariția. Grupuri de fete și băieți se apropie tot mai mult de locul în care mă aflu, însă eu casc și nu mă silesc deloc să le acord prea multă importanță.

– Hai lângă Kenan!

Vocea lui Kyle se aude din spatele meu, lucru care mă face să îmi dau ochii peste cap și să îmi mușc, deja iritat, interiorul moale al obrazului. Blondul se așază pe perna de lângă mine, iar în momentul în care îmi întorc privirea spre el, văd cum chipul i se luminează, iar pomeții îi capătă o culoare ușor rozalie.

– Bună din nou, Kenan, spune entuziasmat și tot ce pot să fac este să îmi ridic mâna și să îl salut scurt.

Mă privește în continuare preț de câteva secunde bune, după care își drege glasul și își strânge genunchii la piept, mutându-și privirea de pe mine.

Ce mama naibii?

Îmi scutur ușor capul și îmi las corpul să mi se sprijine în palme de îndată ce tata și prietenul său, Kol, își fac apariția în fața noastră. Toată lumea își canalizează acum atenția spre ei, iar cei doi afișează un zâmbet radiant.

– Bine ați venit la prima ediție a taberei creștine, dragii mei! Am lucrat zi și noapte pentru ca tot ceea ce vedeți să devină realitate astfel încât, iată, cu ajutorul lui

Dumnezeu, ne aflăm aici pentru a da startul unei veri de neuitat! exclamă tata fericit.

Cu toții aplaudă și văd cum își păstrează pe fețe zâmbetele lor tâmpite.

– Ziua de astăzi va fi pentru cunoaștere. Vom afla lucruri despre noi și vom stabili regulile pe care va trebui să le respectăm în următoarele trei luni.

Tata își împreunează degetele și face un pas în spate, lucru pe care îl face și Kol. Toată lumea din sală îi urmărește cu atenție și știu că sunt nerăbdători pentru orice lucru care are să se întâmple aici — însă nu și eu. Eu sper doar că voi putea pleca de aici cât mai repede.

– Să începem cu tine, spune Kol și indică spre băiatul din fața mea.

Acesta se ridică în picioare și își drege glasul, după care își așază cămașa cu mânecă scurtă și spune:

– Sunt Marcus, am optsprezece ani și sunt bucuros că am ocazia să mă aflu aici. Sper ca tabăra să mă ajute să mă vindec și să realizez care sunt adevăratele bucurii ale vieții, chițăie încântat.

Pufnesc involuntar și realizez că sunetul a fost ceva mai sonor decât îmi imaginasem. Tata mă ațintește cu privirea, iar Marcus se întoarce confuz spre mine.

– Scuze, continuă, murmur și îmi trec vârful limbii peste buze, întorcându-mi privirea spre dreapta mea.

Observ cum o pereche de ochi cenușii mă sfredelesc nervos și nu știu dacă să mă simt indignat sau să mă gândesc de unde mi se pare *cunoscută*. O brunetă cu fața ovală, încadrată de două codițe împletite, mă despică din priviri. Rânjesc în colțul gurii și îi fac scurt cu ochiul, ceea ce o determină să se încrunte și să rupă contactul vizual. I-am deranjat aura de măicuță. Doamne, iartă-mă, te rog! Probabil că am vaga impresie că o cunosc doar pentru

că se încadrează în tiparul tuturor fetelor din America. Neinteresant.

Peste aproximativ cinci minute, bruneta se ridică de asemenea în picioare și strâmb din nas atunci când îi văd fusta lungă cu dungi verzi pe care o poartă, alături de un maiou cu aceleași culori. Aș fi vrut să fiu ceva mai indulgent, însă privirea pe care mi-a aruncat-o mai devreme, mi-a împuns puțin orgoliul.

– Mă numesc Salome, am șaptesprezece ani și abia aștept să vă cunosc pe fiecare în parte. Sper să avem o vară cu adevărat divină, spune ea pe un ton cu totul inocent.

Numele ăsta îmi pare cunoscut.

– Tată, Salome nu-i târfa aia din Noul Testament? izbucnesc și scap un râset scurt.

– Ieși afară, Kenan! tună tata nervos, ceea ce mă face să râd și mai tare și să mă ridic în picioare.

Îi arunc o ultimă privire brunetei care pare să aibă ochii înlăcrimați, așa că mă schimonosesc și mimez un hohot de plâns.

– Ratați îndoctrinați, mârâi și scuip fiecare cuvânt în parte, apoi ies val-vârtej din sală.

Cred că am fost prea dur. N-am gândit-o foarte mult, însă politețea de care am încercat să dau dovadă m-a săcâit totalmente. Iar eu nu știu să tac și poate că acest lucru mă va trimite mai repede acasă.

Dar nu e asta ceea ce îmi doresc de fapt?